

Geld maakt niet gelukkig. Of toch wel?

Elk dubbeltje moeten omkeren om boodschappen te kunnen doen. Of vrienden verliezen omdat je de jackpot hebt gewonnen. Geld kan gekke dingen met je doen. Deze lezeressen maakten het mee.

Kim (28) had samen met haar vriend Patrick (31) een schuld van 22.000 euro. Jarenlang probeerde ze alles zelf op te lossen, totdat het niet meer ging.

Kim: “Door een opeenstapeling van gebeurtenissen kwam ik negen jaar geleden samen met mijn vriend Patrick in de financiële problemen. We waren 19 en 21 jaar en hadden al drie jaar een relatie met elkaar. In die tijd studeerde

ik mbo 4 gehandicaptenzorg en Patrick combineerde zijn opleiding metaaltechniek met werken. Door omstandigheden moest hij onverwachts het huis uit en gelukkig kregen we snel samen een huurwoning toegewezen. Omdat ik uitwonend werd, kreeg ik een hogere studiefinanciering, zo’n 365 euro per maand, waar ik met name mijn kosten voor school en telefoon van betaalde. De overige vaste lasten, zoals de huur, gas en licht en verzekeringen, betaalden

we van Patrick’s salaris. Hij moest nog vier maanden werken voordat hij zijn diploma zou halen.

Van zijn werkgever had hij al de belofte gekregen dat hij na zijn studie een vaste aanstelling zou krijgen. Helaas liep dat anders. Omdat er geen plek meer was voor Patrick, moest hij toch een andere baan zoeken. Dat lukte niet. Dit leidde tot een depressie (er speelden ook privédingen waar hij mee zat), waardoor Patrick in de WW terecht kwam. Zijn

netto-uitkering was iets meer dan zevenhonderd euro per maand. Veel lager dan het minimumloon en normaal gesproken kun je dan een aanvullende uitkering aanvragen, maar doordat ik ook studiefinanciering kreeg, werd dit verzoek afgewezen. Hierdoor zaten we maandelijks met een tekort van zeker tweehonderd euro. De eerste maanden redden we het nog wel met spaargeld, maar op een gegeven moment was dat ook op.”

LIEGEN EN MANIPULEREN

“En toen begon de ellende. Omdat Patrick al zo met zichzelf in de knoop zat, dacht ik dat ik het allemaal kon oplossen. Naast mijn fulltime stage ging ik in de avonden en weekenden extra werken, maar het was nooit genoeg. En dus moest ik continu kijken welke rekeningen we echt moesten betalen en welke nog wel even konden wachten. Dit duurde zo’n drie jaar; onze schulden liepen in een hoog tempo op. De betaalherinneringen en aanmaningen bleven komen, maar ik wist ze lang te verbergen voor Patrick. Zo gooide ik belangrijke post weg, deed ik de gordijnen voor deurwaarders dicht als Patrick niet thuis was en betaalde ik snel een rekening als Patrick zei dat hij even op onze gezamenlijke bankrekening wilde kijken. In de omschrijving vermeldde ik dan bijvoorbeeld de naam en het factuurnummer van onze energieleverancier. In werkelijkheid maakte ik het geld over naar mijn privérekening, waarna ik het later weer terugstortte naar onze gezamenlijke rekening. Ik moest wel, anders konden we geen boodschappen doen. En omdat ik ons geld deed, ging het inloggen via mijn telefoon. Zo wist ik alles zo te manipuleren dat Patrick nergens achter kwam. Het ergste was dat Patrick mij volledig vertrouwde. Als hij vroeg hoe we ervoor stonden, geloofde hij me als ik zei dat alles onder controle was. Ik wilde niet dat hij zich zorgen zou maken. Ik dacht dat ik het allemaal wel kon fixen.

Het ergste was dat hij mij volledig vertrouwde

Ondertussen werd de situatie steeds erger. Zo werd er zelfs beslag gelegd op Patrick's loon. Patrick begreep er niks van, maar elke keer wist ik het weer recht te praten. Dan zei ik dat er een fout was gemaakt of dat we bepaalde post niet hadden gekregen. Hoe het kon, weet ik niet, maar Patrick geloofde mij. Elke keer weer. Ik voelde me ontzettend schuldig, maar wist ook niet hoe ik het anders moest doen. Ik zat helemaal vast in mijn web vol leugens.”

BEERPUT

“Uiteindelijk barstte ruim twee jaar geleden de bom. Patrick was voor een andere werkgever gaan werken en nadat er ook bij hem werd aangeklopt voor beslaglegging op Patrick's loon, bracht hij in ons contact met een financieel adviseur. Ik was zo blij en dankbaar dat hij dat deed. Eindelijk iemand die aan de bel trok, want Patrick's vorige baas bemoeide zich niet met ons. En doordat ik zoveel stress en zorgen had, wist ik ook niet meer hoe ik zelf bij iemand anders om hulp kon vragen. Onze financieel adviseur moedigde me aan om alles open en eerlijk te vertellen. Dat was heel eng, want ik was ervan overtuigd dat Patrick mij direct zou verlaten als hij alles wist. Maar ik kon niet anders. En toen ging de beerput open. We hadden veel rekeningen bij verschillende bedrijven openstaan en onze totale schuld bleek 22.000 euro te zijn. Iets wat ik nog wel mee vond vallen, ik had het veel hoger verwacht. Maar Patrick schrok zich dood. Toch ging hij niet bij mij weg. Hij vond het moeilijk om me nog te vertrouwen, maar hij hield van mij en wilde het samen oplossen.

Met hulp van onze financieel adviseur

hebben we onze schuld bijna helemaal afbetaald nu. Het scheelt dat we vorig jaar een fijn bedrag terugkregen van de Belastingdienst, waardoor we een groot deel ineens konden aflossen. De rest regelde onze financieel adviseur voor ons. Zij beheerde de afgelopen twee jaar maandelijks onze inkomsten en gaf ons vierhonderd euro leefgeld. Hier moesten we alles van doen: boodschappen, kleren kopen, tanken, enzovoort. Hoewel het zwaar was, hebben we het gered. Dat we nu nog maar vierhonderd euro hoeven af te betalen, is een grote opluchting. We zijn er bijna vanaf!”

TWEDE KANS

“Tussen Patrick en mij gaat het weer helemaal goed. Ik kan het soms nog steeds niet geloven, maar door veel te praten en continu open en eerlijk tegen hem te zijn, durft hij me weer te vertrouwen. Iets waar ik heel blij om ben. Onze financiële situatie is nu ook eindelijk gezond. We kunnen prima leven van onze salarissen en laten geen enkele rekening meer liggen. Ook beheren we samen ons geld. Ik ben zo dankbaar met deze mooie, tweede kans!”

De budgettip van Kim

“Bij ons hielp het om online de boodschappen te bestellen. Zo weet je precies wat je kwijt bent en kom je niet in de verleiding in de supermarkt om meer mee te nemen dan je nodig bent. En nog een belangrijke tip: geef geen geld uit als het je niet hebt. Geld lenen kost altijd geld.”

Nadat de man van Nicole (46) plotseling overleed, kwam ze voor een onaangename verrassing te staan. Haar man bleek geen uitvaartverzekering te hebben en dus draaide Nicole voor alle kosten op.

Nicole: “Drie jaar geleden overleed mijn man Loek aan een zeldzame bacterie. Hij was pas 62 jaar, maar werd opeens ziek en kon niet meer lopen. Omdat hij ook veel pijn had, werd hij met spoed opgenomen op de intensive care. Helaas konden de artsen niks voor hem doen. Zijn bacterie was voor alle antibiotica resistent en binnen een paar weken overleed hij. Het was een vreselijke, verdrietige situatie. Niet alleen voor

mezelf, maar ook voor mijn kinderen. Toen ik Loek vijftien jaar geleden leerde kennen, had ik al vier kinderen van mijn eerste man. Ook hij overleed vroeg, op 36-jarige leeftijd aan een hartinfarct. Een grote klap voor ons gezin, maar gelukkig leerde ik een jaar daarna Loek kennen. Hij was als een vader voor mijn kinderen en samen kregen we er ook nog twee. In totaal hadden we dus zes kids en met zijn allen leidden we een gelukkig bestaan.

Totdat Loek overleed en mij nog meer slecht nieuws stond te wachten. Loek bleek namelijk geen uitvaartverzekering te hebben. Hij wilde dit altijd graag gescheiden gehouden toen hij nog leefde, dus ik regelde de verzekeringen voor mij en de kinderen en hij voor zichzelf. Omdat we tijdens zijn ziekbed wisten dat hij zou komen te overlijden, had ik hem er voor de zekerheid nog naar gevraagd, maar volgens Loek was alles goed geregeld. Zijn uitvaart zou betaald worden door zijn verzekering. Maar dat was dus niet het geval...”

NIET TE VINDEN

“Ik hoorde het telefonisch van de begrafenisondernemer. Omdat we allemaal ondersteboven waren van Loeks overlijden, had ik alles wat betreft zijn uitvaart overgedragen. Aan de hand van Loeks BSN, zijn geboortedatum en adresgegevens zou de begrafenisondernemer zelf uitzoeken via welke maatschappij zijn uitvaartverzekering liep, maar die was er niet. Loek was bij geen enkele verzekering te vinden. Met open mond hoorde ik het aan. Omdat ik echt sprakeloos was, zei ik dat even tien minuten nodig had en daarna terug zou bellen. Vervolgens hing ik op en schreeuwde ik alles bij elkaar.

Zijn begrafenis van tienduizend euro
moest ik zelf betalen

Verdrietig, verbaasd, maar vooral heel boos schold ik Loek verrot. Hoe kon hij dit ons aandoen? Ik had het hem nog gevraagd. Waarom had hij tegen mij gelogen? En hoe moest ik dit in godsnaam allemaal doen met zes kinderen? Ze waren al kapot van verdriet. Moest ik ze dan ook nog vertellen dat we eigenlijk geen geld hadden voor de uitvaart van hun vader?

Hoewel ik ze niet nog meer verdriet wilde doen, besloot ik tegen de oudsten toch maar eerlijk te zijn. Zo zei ik dat papa had gelogen over zijn verzekering en dat ik zijn begrafenis zelf moest betalen. Iets waar ik eigenlijk geen geld voor had, want door Loeks overlijden viel er ook een groot deel van zijn inkomen weg. Ik kreeg een weduwenpensioen, maar dat was maandelijks vijftienhonderd euro minder dan eerst. Netto. Wanhopig zocht ik hulp bij de gemeente, maar omdat ik gewoon werkte, konden zij niks voor mij betekenen. Het scheelde wel dat de begrafenisondernemer begaan was met ons. Zo zei hij dat we met een aantal aanpassingen alsnog een mooie uitvaart konden regelen. En dat ik voor zowel de begrafenis als het graf een betalingsregeling kon treffen. Dat luchtte een beetje op, maar het bleef een ontzettend moeilijke situatie. Terwijl ik samen met de kinderen de begrafenis regelde, dacht ik alleen maar: hoe kon Loek dit zo hebben gedaan?

Uiteindelijk kozen we voor de goedkoopste kist, geen koffietafel na de dienst en één bloem per kind in plaats

van een groot bloemstuk. Ook vroegen we de genodigden geen bloemen mee te nemen, maar liever een gelddonatie te doen. Dit kon ik dan weer gebruiken om een deel van de begrafenis vast te betalen. Er kwamen zo'n zeventig mensen die in totaal vierduizend euro doneerden. Een flink bedrag waar ik iedereen nog steeds enorm dankbaar voor ben. Het mooie is dat sommige donaties ook uit onverwachte hoek kwamen. Een vader van een speler uit het hockeyteam van mijn zoon gaf bijvoorbeeld vijfhonderd euro. Dit vond ik zóveel geld, ik wist niet hoe ik hem moest bedanken."

REDDER IN NOOD

"De totale kosten van de begrafenis inclusief graf kwamen op tienduizend euro uit. Dankzij de donaties bleef er een restbedrag van zesduizend euro over, waarvan ik nog steeds maandelijks tweehonderdvijftig euro terugbetaal. Omdat ik opeens veel minder inkomsten had, kwam ik in acute geldnood. Als alle vaste lasten eraf waren, hield ik nog maar honderd euro over voor boodschappen en kleding voor de kinderen. Sportclubjes konden niet meer. Met pijn in mijn hart schreef ik ze dus overal uit. Ondertussen bleef ik overdag sterk voor de kinderen, maar 's nachts als ik alleen was, brak ik. Eigenlijk was ik continu bezig met rekensommen in mijn hoofd. Hoe kon ik blijven rondkomen en tegelijkertijd zorgen dat er genoeg eten op tafel stond? Ik had geen idee wat ik moest doen. Via via kwam ik bij Stichting Burgerinitiatief Nederland uit.

Die stichting ondersteunt alleenstaanden, echtparen, ouderen en gezinnen die in verborgen armoede leven. Ook ik kon bij ze terecht en dat was erg fijn. De eerste keer dat ik mijn wekelijkse voedselpakket van de stichting kreeg, kon ik niet geloven wat er allemaal in zat. Meerdere broden, genoeg pasta en aardappelen en voor iedereen in het gezin meerdere stukjes vlees. Dit krijg ik tot op heden. Ook de sportclubs van de kinderen worden door de stichting betaald. Iets waar ik ze erg dankbaar voor ben. Ik vind het best lastig om te zeggen, maar voordat ik met Stichting Burgerinitiatief Nederland in contact kwam, was ik al bijna zover dat het voor mij allemaal niet meer hoefde. Maar dankzij de stichting heb ik langzaam weer grip op mijn leven gekregen."

HET ALLERBELANGRIJKSTE

"In juni 2023 heb ik, als het goed is, alle kosten voor de begrafenis en het graf afbetaald. Ik kijk er erg naar uit, want voor mij voelt het als een afsluiting van een heel zware periode. Aan Loek denk ik elke dag. Waarom hij tegen mij heeft gelogen, zal ik nooit weten. Soms vraag ik me af wat hij zou zeggen als hij wist in wat voor ellende hij ons heeft achtergelaten. Maar eigenlijk heeft dat geen zin. Met mij en de kinderen gaat het nu weer goed en dat is voor mij het allerbelangrijkste."

De budgettip van Nicole

"Geniet van de kleine dingen. Veel dingen hoeven geen geld te kosten. Durf verder open en eerlijk te zijn over een leven in armoede. Er zijn altijd mensen die je willen helpen."

Na het overlijden van haar dochtertje Philou kwam Brenda (35) in de ziektewet en WW terecht. Een jaar daarna kreeg ze een hoge belastingaanslag.

Brenda: “In shock staarde ik vorig jaar naar mijn scherm. Ik was net ingelogd op Mijn Belastingdienst en las dat ik over het jaar 2020 achttienhonderd euro belasting moest terugbetalen. Dat geld had ik helemaal niet. En dat terwijl ik al twee ongelooflijk zware jaren achter de rug had. Op 16 januari 2019 verloor ik namelijk mijn dochtertje Philou. Door zwangerschapsvergiftiging werd ze met 25 weken zwangerschap geboren, maar helaas overleefde ze dat niet. Het was het moeilijkste dat ik ooit heb meegemaakt. Hoewel Philou niet was gepland, keek ik enorm uit naar haar komst. Het zouden alleen zij en ik zijn. Haar verwekker besloot geen vaderrol op zich te nemen, ik zou als alleenstaande moeder voor Philou gaan zorgen.”

IN DE ZIEKTEWET

“Na Philous overlijden kwam ik in de ziektewet terecht. Niet alleen mijn hart was gebroken, ook lichamelijk was ik er slecht aan toe. Door de zwangerschapsvergiftiging waren mijn nieren, lever en longen aangetast. Hierdoor moest ik lang herstellen en was ik niet in staat om weer te gaan werken. Dat ik ook recht had op zwangerschapsverlof hoorde ik pas later. Toevallig zat ik vlak voor mijn zwangerschap ook al in de ziektewet vanwege burn-outklachten. Op zich kon ik dat wel verklaren, want ik had mezelf helemaal overwerkt. In die tijd was ik echt op zoek naar mezelf. Na zeven jaar bij hetzelfde bedrijf te hebben gewerkt, nam ik ontslag om uit te zoeken wat ik nog meer leuk vond om te doen. Vandaar dat ik tijdelijk bij een uitzendbureau aan de slag ging.

Ondertussen was ik heel streng voor mezelf. Zo vond ik dat ik vooral niet te veel moest zeuren en gewoon moest werken, maar eigenlijk werkte dat averechts. Mijn werk begon me steeds meer tegen te staan en ik zwoegde maar door totdat ik niet meer kon.

Mijn adviseur van het UWV zei hij dat hij mij drie maanden ‘rust’ kon geven. Als ik me dan nog steeds niet beter voelde, moest ik een heel traject met een arbo-arts in, maar omdat dat vaak veel regel is, hoopte de adviseur dat dat niet nodig zou zijn. Gelukkig voelde ik me na die drie maanden weer beter. Na goed te hebben uitgerust en aan mijn zelfvertrouwen gewerkt te hebben, wilde ik weer aan het werk. Maar opeens was ik erg misselijk en extreem moe. Uiteindelijk kwam ik met er met elf weken achter dat ik zwanger was van Philou. Veertien weken later overleed ze.”

STANDVASTIGE BEDRIJFSARTS

“Na Philous overlijden schommelde ik tussen de WW en de ziektewet, maar gelukkig was alles met de Belastingdienst goed geregeld. Dit veranderde eind 2019, dus in hetzelfde jaar. Ik was nog steeds ziek gemeld en kreeg in december al een eerstejaarsbeoordeling bij het UWV. En dat terwijl ik eigenlijk niet eens een heel jaar ziek was gemeld, maar dat besepte ik toen nog niet.

Of ik even 3500 euro
aan de Belastingdienst
wilde terugbetalen

De budgettip van Brenda

"Schaam je niet voor je schulden, zoek het uit of vraag hulp, maar negeer het niet. Je kop in het zand steken lijkt misschien een goede oplossing, maar zo help je jezelf uiteindelijk niet."

het verlies van Philou krabbelde ik langzaam uit mijn dal. Ik had weer zin in het leven, totdat ik vorig jaar die heftige aanslag van de Belastingdienst kreeg. Ik schrok me kapot. Blijkbaar had ik over mijn uitkeringen van 2020 te weinig belasting afgedragen. Met een knoop in mijn maag klikte ik het bericht snel weer weg. Omdat het om een voorlopige aanslag ging, moest ik zelf ook nog aangifte doen. Maar dat durfde ik niet, bang voor wat ik daarna voor definitieve berichten zou krijgen. Daarom besloot ik er even helemaal niks mee te doen. Net zolang totdat ik in mei dit jaar voor 2021 ook een voorlopige aanslag kreeg. Hierin stond dat ik voor 2021 ook veel geld moest terugbetalen, 3500 euro! Opnieuw was ik in shock.

Tegelijkertijd besepte ik dat het geen zin meer had om mijn kop in het zand te steken. Ik moest er iets mee doen en in juni vulde ik zelf mijn aangiftes voor 2020 en 2021 in. Wat bleek? Voor beide jaren hoefde ik helemaal niks terug te betalen. De belastingdienst had een fout gemaakt!

Wat het exact was, weet ik nog steeds niet, maar er hebben meerdere mensen naar gekeken – onder wie een bevriende accountant – en mijn berekeningen klopten echt. Ik was ontzettend opgelucht. Opeens had ik helemaal geen belastingschuld meer! Inmiddels wacht ik op een bevestiging van de Belastingdienst. Het is bijna niet te omschrijven hoe blij ik ben als ik dit hoofdstuk eindelijk kan afsluiten. Zo zie je maar hoe belangrijk het is dat je alles zelf nog eens goed controleert. Niet alles is wat het lijkt!"

De bedrijfsarts wilde absoluut niks horen over Philou. Het enige wat ze vroeg, was of ik lichamelijk geheeld was en kon tillen. Ja, dat was zo, antwoordde ik, maar geestelijk was ik er nog niet aan toe. Blijkbaar had de bedrijfsarts daar geen oren naar, want volgens haar kon ik weer prima aan de slag in een archief. Veertig uur per week maar liefst. Opnieuw raakte ik erg in de stress. Fulltime werken zag ik absoluut niet zitten. Maar ik moest terug naar de WW en volop solliciteren."

ZWANGERSCHAPSVERLOF

"Het verschil met de ziektewet en de WW is dat je in de ziektewet ten gevolge van een zwangerschap een uitkering van honderd procent krijgt. Je ontvangt dus maandelijks het volledige bedrag waar je recht op hebt. Als je in de WW zit, krijg je echter maar zeventig procent.

Best een groot verschil, maar dankzij een huur- en zorgtoeslag wist ik in ieder geval rond te komen. En omdat ik verder geen andere uitweg zag, vocht ik ook de beslissing van de bedrijfsarts aan. Totaal onverwacht kreeg ik toen een brief van het UWV dat er administratief iets niet helemaal goed was gegaan. Zo had ik na mijn zwangerschap recht op zestien weken zwangerschapsverlof, maar was dat nooit in gang gezet. Met terugwerkende kracht kreeg ik daarom alsnog zwangerschapsverlof waardoor ik officieel nog helemaal geen jaar in de ziektewet zat. Hierdoor was het advies van de bedrijfsarts uitgesteld en kreeg ik langer de tijd om te herstellen."

FOUTJE, BEDANKT

"Uiteindelijk ging ik in oktober 2020 aan de slag als bron- en contact-onderzoeker bij de GGD. Ondanks

Traditiegetrouw kocht de moeder van Tamara (39) voor Oudjaarsavond een staatslot. Na haar plotselinge overlijden in 2017 zette Tamara's vader deze traditie voort. Tot haar grote verbazing won Tamara direct de jackpot.

Tamara: "Ergens wist ik al dat ik voor mijn 35ste miljonair zou worden. Dat klinkt misschien raar, maar tijdens een visualisatiesessie op mijn 27ste zag ik het duidelijk voor me. Het was een soort visioen waarin ik een ouderwetse fruitmachine zag rinkelen met daarboven een teller die doorliep tot tien miljoen. Eigenlijk was het de bedoeling dat ik voor een studieopdracht mijn belangrijkste doel voor mezelf ging visualiseren: het worden van de grootste en bekendste lifecoach van Nederland. Maar ik zag dus heel wat anders voor me. En ik kreeg sterk het gevoel dat ik die tien miljoen ooit in het echt zou gaan manifesteren. Iedereen verklaarde me voor gek, maar mijn moeder niet. Zij geloofde altijd in mij."

OUDEJAARSDAG

"Helaas overleed mijn moeder onverwachts in de zomer van 2017, vermoedelijk door een geklapte aorta. Ze was pas 59 jaar en ik was kapot van verdriet, want ik had een heel goede band met haar. Omdat ze altijd met Oud en Nieuw een staatslot kocht, besloot mijn vader dat zes maanden na haar overlijden ook te doen. Trots liet hij

op Oudjaarsdag de drie loten zien die hij voor mij, mijn broer en zichzelf had gekocht. Omdat hij wel van een lekkere borrel houdt, brabbelde hij die middag al dat één van de drie loten het winnende lot was. Tuurlijk, dacht ik. Die kans was toch heel erg klein? En bovendien: ik was al 34 jaar, maar mijn visioen dat ik voor mijn 35ste miljonair zou worden, was nog steeds niet uitgekomen. Ik werkte als manager in een kledingwinkel en ik geloofde er eerlijk gezegd niet echt meer in. Was dat visioen dan toch gewoon een fantasie geweest? Zou ik helemaal niet zo succesvol en rijk worden zoals ik mezelf rond mijn 35ste had voorgesteld?"

SPRAKELOOS

"Die nacht zou ik met twee vriendinnen de stad ingaan. We stonden op het punt om weg te gaan toen ik nog even snel mijn vader belde om hem gelukkig nieuwjaar te wensen. Opnieuw begon hij over het winnen van de jackpot. Daar gaan we weer, dacht ik. Zelfs toen hij met een dubbele tong zei dat het echt waar was en dat ik de Staatsloterij had gewonnen, geloofde ik er niks van. Nietsvermoedend hing ik op, waarna ik na een paar minuten mijn broer huilend aan de lijn kreeg. 'Het is echt waar!' riep hij. 'Je bent multimiljonair!' Beduusd en in tranen wist ik niet wat ik moest zeggen. Eigenlijk dacht ik meteen aan mijn moeder. Dat geld kon

Ik kon het niet geloven. ik had tien miljoen euro gewonnen!

me gestolen worden, ik wilde veel liever mijn moeder terug. Omdat ik het lot graag zelf wilde zien, besloot ik eerst langs mijn vader te gaan. "Volgens mij heb ik net de loterij gewonnen", zei ik tegen mijn vriendinnen terwijl de tranen over mijn wangen liepen. Net als ik waren ze sprakeloos."

HEEL VEEL NULLEN

"Eenmaal bij mijn vader thuis bleek het nieuws echt te kloppen. Ik had het winnende lot in handen en was tien miljoen rijker. Met z'n allen riepen we het uit van geluk. En een uur later stond ik met mijn vriendinnen lekker te dansen in een café. Het enige wat ik kon denken, was: ik ben miljonair! Dit moest een cadeau van mijn moeder zijn. Omdat ik op z'n vroegst op 2 januari telefonisch een afspraak kon maken, kon het winnende lot op 3 januari pas worden verzilverd. Het innen van het lot gebeurde trouwens bij de notaris. Daar kreeg ik een mooie bos bloemen en mocht ik met het winnende lot op de foto. Niet lang daarna stond het gigantische bedrag op mijn rekening. Dat was zo raar. Opeens had ik heel veel nullen op mijn saldo. Maar hoe langer ik ernaar keek, hoe normaler het werd.

Ineens viel alles op zijn plek. Dit was mijn visioen, dacht ik. Nu kan ik al mijn dromen laten uitkomen.”

LANGE SABBATICAL

“Het eerste wat ik deed, was mijn baan bij de kledingzaak opzeggen. Omdat ik mijn team netjes wilde achterlaten, bleef ik nog twee maanden doorwerken. Daarna nam ik zeven maanden een sabbatical, waarvan ik vier maanden op en af met familie en vrienden naar de mooiste plekken ter wereld reisde, zoals een cruise door het Caribisch gebied en een lange rondreis door Indonesië en Australië. Een relatie had ik niet, dus ik deelde mijn nieuwe geluk vooral met de mensen die voor mij belangrijk waren.

Tijdens één van deze reizen kreeg ik een mooie ingeving wat ik verder met mijn geld wilde doen. Zo besloot ik een bedrijf te beginnen waarbij ik duurzame ondernemers in contact kon brengen met investeerders. Daarnaast investeerde ik zelf in duurzame bedrijven en fondsen en richtte ik een stichting op voor kansarme kinderen die we helpen op het gebied van spel en educatie, ter nagedachtenis aan mijn overleden moeder.”

VOLDOENING IN WERK

“Inmiddels is het bijna vijf jaar geleden dat ik de loterij won en er zijn sindsdien veel mooie dingen gebeurd. Zo heb ik onlangs mijn podcast gelanceerd waarmee ik mensen wil leren hoe ook zij innerlijke en financiële rijkdom kunnen creëren. Mijn werk als NLP-lifecoach geeft mij veel voldoening, net als mijn privésituatie. In 2021 ontmoette ik mijn huidige partner via online dating en hij is de eerste man

bij wie ik het gevoel heb dat we samen tachtig gaan worden. Ook omdat hij totaal niet materialistisch is en zelf goed verdient. Dat maakt dat er geen scheve verhoudingen tussen ons zijn.”

LIEFDE IS BELANGRIJKER

“Door de jaren heen ben ik helaas wel een aantal dierbaren kwijtgeraakt. Mensen gaan je toch soms anders zien of benaderen, alsof je een zak geld bent in plaats van een mens. Of ze worden jaloers en afgunstig. Ook onbegrip heb ik veel meegemaakt. Gelukkig heb ik ook nieuwe, mooie mensen ontmoet, met wie het zelfs nog veel beter klikt omdat we veel meer dezelfde waarden en normen hebben. We accepteren elkaar en geven om elkaar en die liefde vind ik veel belangrijker dan al het geld bij elkaar.”

De budgettip van Tamara

“Cut the waste! Vaak kopen we dingen omdat we ‘erbij willen horen’. Steeds maar weer iets nieuws in je kast of die ene gadget om jezelf speciaal en uniek te voelen. Maar uiteindelijk draait alles om innerlijk geluk en die vind je niet buiten jezelf, maar in jezelf. Daar zit pas de échte rijkdom!”

Nadat Chantal (40) in 2019 een succesvol bedrijf startte, ging ze in 2021 in zee met iemand die haar onderneming naar een hoger level kon tillen. Helaas bleek ze te maken te hebben met een oplichter.

Chantal: “Begin 2019 begon ik samen met mijn beste vriendin een onderneming met eigen ontwikkelde supplementen op basis van vegan ingrediënten. Een uniek concept, dat direct supergoed liep. Uiteindelijk stopte mijn vriendin er na een jaar mee, waardoor ik opnieuw veel geld moest investeren om een doorstart te maken. Zo moest ik onder andere een nieuwe bedrijfsnaam bedenken en daarbij ook een nieuwe website, een nieuw logo en labels laten ontwerpen. De totale kosten kwamen uit op ongeveer vijftigduizend euro. Hier zaten ook de kosten voor een nieuwe boekhouder en leaseauto bij. Een enorm bedrag, maar gelukkig had ik wat achter de hand van de winst die we het jaar daarvoor hadden gemaakt. Het scheelde dat mijn man ook in het bedrijf stapte. Hij had een fulltimebaan, maar hielp me de administratie op orde te krijgen, voordat ik het overdroeg aan mijn nieuwe boekhouder. Al met al begon ik 2021 dus met bijna geen geld meer op mijn rekening. Om al mijn vaste lasten te kunnen betalen, werkte ik 's avonds en in het weekend extra in de horeca. Best pittig, want mijn man en ik hebben vier kinderen. Maar mijn bedrijf was mijn alles, dus dat had ik er graag voor over.”

VEELBELOVEND PLAN

“Binnen een paar maanden draaiden we zo goed dat ik bijna al mijn investeringen er alweer uit had. Een fijne gedachte,

maar ondertussen was ik zo overwerkt dat ik in een burn-out belandde. Ik was gewoon doodmoe. Hoewel het zwaar was, vond ik stoppen met werken geen optie. Wel kon ik gelukkig mijn extra baan in de horeca opzeggen. Zo had ik iets meer tijd voor mezelf en kon ik me ook beter richten op mijn herstel. In die tijd kwam ik via een businessgroep in contact met een vrouw die werkzaam was als pr-specialist. Ze zei dat ze geïnteresseerd was in mijn bedrijf en dat ze met haar expertise mijn onderneming naar een hoger niveau kon tillen. De reviews op haar site zagen er goed uit. En ook haar eerder behaalde resultaten beloofden veel goeds. Omdat ik benieuwd was wat ze precies voor mij kon betekenen, spraken we een keer af. Vervolgens liet ze een heel plan zien op wat voor manier ze mij kon helpen én wat het zou opleveren. Dat was echt drie keer meer dan wat ik toen al verdiende. Het klonk dus allemaal goed en ik had ook een fijne klik met haar, maar toch was iets in mij niet direct overtuigd. Wellicht ook omdat ze best veel geld vroeg voor haar diensten, twaalfduizend euro in totaal. Om mij tegemoet te komen, mocht ik het in twee termijnen voldoen. Na lang wikken en weken en veel gesprekken met mijn man besloot ik het uiteindelijk te doen. Ik zag het als een goede investering, zodat ik later hopelijk een stapje terug kon doen.”

STEEDS SMOESJES

“Helaas kwamen na de betaling van de eerste termijn meteen de problemen. Mijn man en ik zouden samen met onze nieuwe pr-specialist gaan zitten om plannen uit te rollen, maar ze zegde

steeds af. Dan was haar kind ziek, dan was ze op vakantie en dan was haar stagiaire er niet. In totaal heeft ze haar afspraak met ons wel zestien keer(!) verzet. Ik werd er echt gek van en wilde in eerste instantie niet geloven dat ze het met opzet deed. Toch kon ik er na een paar maanden niet meer omheen: er zat iets helemaal fout.”

DOMINO-EFFECT

“Natuurlijk belde, appte en mailde ik haar, maar ze reageerde nergens op. Daarom stuurde ik de beheerder van de businessgroep een bericht. Zij had mij aan de vrouw voorgesteld, dus ik hoopte dat ze me kon helpen. Maar het enige wat ze zei, was dat ze zich er niet mee

wilde bemoeien. De moed zakte me in in de schoenen. Die zesduizend euro was een grote investering voor mij. Ondertussen moest ik ook steeds nieuwe supplementen inkopen, maar de extra inkomsten waar ik op gerekend had, bleven uit. Hierdoor kon ik op een gegeven moment mijn bestverkochte producten niet meer inkopen waardoor ik nog minder winst maakte. Hopeloos zag ik mijn bedrijf als een kaartenhuis in elkaar storten. Opeens stonden we aan de rand van een faillissement. Thuis bracht dat de nodige spanningen met zich mee, want ik was erg gestresst en kreeg veel paniekaanvallen.”

BRIEF VAN ADVOCAAT

“In een laatste poging om mijn geld terug te krijgen, schakelde ik een incassobureau in. Helaas vroegen zij een vooruitbetaling van achtduizend euro (de zesduizend euro die ze moesten vorderen plus twintig procent arbeidskosten) en dat kon ik simpelweg niet betalen. Daarom mailde ik de

beheerder van de businessgroep opnieuw dat ik zowel tegen haar als tegen de pr-specialist aangifte ging doen. Twee dagen later kreeg ik een brief van de advocaat van de pr-specialist dat ik een contract had getekend en dat ik helemaal niks terugkreeg. En dat als ik door zou gaan, ik de andere termijn ook nog moest betalen. Dat was natuurlijk de wereld op z'n kop. Toch kon de advocaat die ik om advies vroeg mij

geen garantie geven dat ik een eventuele rechtszaak zou winnen. Omdat ik geen geld meer had voor een advocaat, besloot ik uiteindelijk mijn verlies te nemen. Het was niet anders.”

NIEUWE ENERGIE

“Door veel mediteren probeerde ik mijn rust te vinden. Ik had opnieuw bijna geen geld meer, maar zag op Facebook opeens een cursus van de bekende mindsetcoach Michael Pilarczyk voorbijkomen: Your roadmap to success. Ik volgde hem al lange tijd en hij inspireerde mij altijd enorm. Het liefst wilde ik die cursus ook doen, maar hoe? Onder de post reageerde ik daarom dat het voor mij helaas niet ging lukken. Voordat ik het wist, benaderde een totaal onbekende vrouw mij dat zij de cursus graag aan mij cadeau wilde doen. Zomaar. Dit vond ik zo mooi, ik werd er echt emotioneel van. Voor mijn gevoel was die cursus de enige manier om uit mijn dal te komen. En inderdaad, nadat ik de cursus had gedaan, vond ik nieuwe energie in mezelf. Ik begon helemaal opnieuw met mijn bedrijf en inmiddels gaat het zo weer goed dat we zeven nieuwe producten hebben ontwikkeld en de klanten nog steeds binnenstromen. De pr-specialist heb ik trouwens nooit meer gesproken, maar voor mij is het goed zo. Ik zie het als een wijze les dat ik altijd op mijn intuïtie moet vertrouwen, want zoiets als dit wil ik echt nooit meer meemaken!”

*Opeens stonden we aan de rand
van een faillissement*

De budgettip van Chantal

“Zorg de eerste jaren van je onderneming eerst dat je alles goed op de rit hebt voordat je in zee gaat met andere partijen. Zorg ook dat je voldoende geld hebt, waarbij je eventuele verkeerde beslissingen kunt opvangen. Hierdoor kom je, zowel zakelijk als privé, niet in de financiële problemen, zoals ik.”